

KDE SE NAIJST

Gastronomii Valencie ovlivňují la huerta – úrodná pobřežní nížina, která ji zásobuje ovocem a zeleninou, moře a blízké rýžové planě. Právě rýže je základem mnoha zdejších pokrmů, především pak mezinárodně známé paella. V centru města ji dělají výborně např. v restauraci **La Riua**, ul. Mar 27 nebo u pláže Malvarrosa v **Casa Carmela**, které ovšem patří k těm dražším. Za příjemnou cenu (menu 10 eur) se najíte v restauraci **La Utielana**, Plaza Picadero dos Aguas 3, kde nabízejí tradiční valencijskou kuchyni, zajímavé jsou restaurace ve čtvrti Carmen, např. **El Generalife** (menu 8 eur), či **La Lluna** (menu 9 eur). Do této čtvrti byste měli vyrazit, chcete-li poznat noční život.

Nezapomeňte ochutnat tradiční „valencijskou vodu“ (agua de Valencia). Počkejte s ní až na večer, protože na sluníčku by vás z ní mohla pořádně rozbolet hlava. Přes den si dejte horčatou, osvěžující nasládlý nápoj z chufas (hlízy šáchoru).

INFORMACE

Městské infocentrum najdete v přízemí radnice a na Estación del Norte. Okružní jízdu můžete podniknout s Valencia Bus Turístico (12 eur, děti do 6 let zdarma), který vyjíždí z Plaza de la Reina každou půlhodinu od 10.30 do 21.30. Cestovat po městě lze autobusy (EMT) a metrem (0,95 eura). Na pláž a do přístavu se dostanete rychlotramvají ze zastávky u Pont de Fusta, ze stanice metra Benimaclet a autobusem č. 19 z Plaza del Ayuntamiento.

www.turisvalencia.es

www.spain.info

www.spanelsko.info

www.cac.es

FOTO: AGENCIA VALENCIANA DEL TURISME

V Centrální tržnici nabízí na 1500 trhů vše, co zdejší kraj urodí a poskytuje zdejší moře.

→ Můžete však navštívit zdejší muzeum, které je ale otevřeno pouze o víkendech.

Třídou Marqués de Sotelo se dostanete na Plaza del Ayuntamiento, radniční náměstí, které bylo pro obyvatele Valencie odjakživa místem setkání, podobně jako je třeba Václavák pro Pražany. Je snadno dostupné ze všech částí města, protože tu končí nebo začíná celá řada linek městských autobusů. Zkrášluje ho každodenní květinový trh a z budov především radnice z 18. století, která byla o dvě stě let později přestavěna. Sídli v ní i historický archiv, k jehož nejvýznamnějším exponátům patří la senyera, standarta, kterou třímá Jaime I. Dobývateľ, když v roce 1238 osvobodil město od Arabů, a kodex městských privilegií tzv. furs de Valencia, které tento panovník městu udělil.

Barvy, tvary, vůně, chutě...

Centrální tržnice se skrývá v secesní budově ze skla, betonu, železa, cihel a keramiky na Plaza del Mercado. Musíte to stihnout do dvou, kdy tu zavírají, protože by byla škoda si ten koncert pro všechny smysly nechat ujít. Představe si na

1200 stánků přeplněných nejrozličnějšími druhy ovoce a zeleniny, sýry, klobáskami, masem, rybami, plody moře a všelijakými dalšími pochutinami, zkrátka vším, co se ve zdejších krajích urodí a dá zdejší moře. Na 1500 trhů tu jeden přes druhého vychvaluje své zboží, nabízí k ochutnání, váží, porcuje maso i čistí ryby s takovou zručností, že je člověk ani nestačí sledovat. Neskutečný mumraj je tu především po ránu, kdy nakupují valencijské hospodyňky i kuchaři okolních lidových restaurací. Mezi nimi se proplétají turisté, fotografují, okukují a ochutnávají, člověk by

řekl, že překážejí, ale nikomu to jaksi nevadí, jako by nikdo nikam vůbec nespěchal.

Burza hedvábí

Naproti tržnici stojí La Lonja, někdejší burza hedvábí, která patří k nejpozoruhodnějším příkladům civilní architektury z období gotiky, jejíž stavbu financovala nejstarší valencijská bankovní instituce Taula de Canvis. V roce 1996 byla zařazena na seznam památek UNESCO. Vstoupíte-li do její nádherné sloupové síně, v níž se obchodní transakce odehrávaly, překvapí vás ještě původní stoly a taburety se jmény jejich někdejších majitelů. Konaly se

Secesní budova Severního nádraží